

Regeringen afhændede Vandarealer berøres ikke af ovenstaaende Bestemmelser, men vedbliver i den Udstrækning, som Adkomstdokumenterne hjemle.

Aalegaardsretten saavel som Fortrinsretten til fra Land at udsætte Aaleruser eller Aaleruserækker maa ikke adskilles fra den tilstødende Grund.

§ 7.

Fremkommer der i umiddelbar Forbindelse med Kyst- eller Fjordbred Opvækst af Siv og Rør, maa intet for saadan Opvækst skadeligt Fiskeri, saasom med Stangeredskab og Glib, finde Sted i samme.

§ 8.

For saa vidt en Kommunalbestyrelse finder, at Anlægget af en eller flere offentlige Stier eller Veje, der føre til almindelige Landingspladser for Fiskere, er i den Grad fornødent, at det almene Vel maa siges at kræve slige Anlæg, komme henholdsvis Reglerne i Lov angaaende Gangstier i offentlige Øjemed af 4. Juli 1850 og i Lov angaaende Forpligtelse til Jords Afgivelse til offentlige Biveje af 20. August 1853 til Anvendelse herpaa.

§ 9.

Hvor det formenes Fiskerne (jfr. § 1) at bruge Strandbredden til Ophaling af deres Baade og til Tørreplads for deres Garn, og mindelig Overenskomst derom ikke opnaas, kunne de forlange Spørgsmaalet, om og hvor en passende Ophalings- og Tørreplads kan anvises, enten paa den udyrkede og for Græsvækst blottede Strandbred, eller, hvor en saadan ikke findes, andet Steds i Nærheden af Stranden, afgjort paa deres Bekostning ved Kendelse af Strandsynsmænd efter Reglerne i Lov af 23. Januar 1862. Ved Sagens Afgørelse skal det tages under Overvejelse, om der efter de forhaandenværende Omstændigheder er tilstrækkelig Anledning til at opfylde Fiskernes Begæring imod vedkommende Ejers eller Brugers Vilje, og iagttages, at Afsavnet af den Plads, der anvises Fiskerne, ikke forvolder dens Ejer eller Bruger større Skade eller Ulempe, end uundgaelig fornødent, og navnlig, at Plads ingen Sinde anvises i nogens Gaardsplads, Have, indhegnet Lystskov eller lignende Steder. Erstatningen fastsættes, i Mangel af mindelig Overenskomst, for 5 Aar ad Gangen, ligeledes af Synsmændene. Erstatningens Beløb udredes aarlig forud, forinden Pladsen maa tages i Brug. Kun de Fiskere, som have deltaget i Erstatningens Udredelse, ere berettigede til at bruge Pladsen. I Tilfælde, hvor det maa skønnes, at Afsavnet af den udyrkede og for Græsvækst blottede Strandbred ikke forvolder Ejerne eller Brugeren Skade eller Ulempe, bliver ingen Erstatning at tilkende. Saavel Ejerne som Fiskerne kunne indanke Synsmændenes Kendelser for Landvæsenskommissionen efter Reglerne i Lov af 23. Januar 1862. Naar 5 Aar ere forløbne, efter at de foran nævnte Sager sidst ere blevne afgjorte ved Syn eller Landvæsenskommissionsmøde, skal det staa saavel Ejeren som Fiskerne eller andre deri interesserede frit for paa samme Maade at kræve Spørgsmaalene gjorte til Genstand for ny Kendelse.

§ 10.

Fiskeri maa ikke udøves paa saadan Maade, at den frie Sejlads derved hindres eller vanskeliggøres, eller at Sømærker beskadiges eller forrykkes fra deres Plads.